

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1981

Vragen van het lid **Van der Veen** (PvdA) aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *de kosten van bloed* (ingezonden 27 februari 2012).

Antwoord van minister **Schippers** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 27 maart 2012). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2011–2012, nr. 1833.

Vraag 1

Kent u de uitzending «Wat is mijn bloed waard»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Kunt u bevestigen dat een zak bloed in Nederland vanaf 210 euro wordt verkocht aan ziekenhuizen? Kunt u tevens bevestigen dat de prijs van een zak bloed in Duitsland en België ongeveer de helft lager is? Hoe verklaart u dit verschil?

Antwoord 2

In 2012 bedraagt in Nederland de verkoopprijs van een eenheid rode bloedcellen (gefilterd erythrocytenconcentraat) € 210,50. Eerder zond mijn voorganger u een internationale benchmark naar de prijzen van de kort houdbare bloedproducten, uitgevoerd door het onderzoeksbureau Plexus.² Bij deze benchmark zijn (naast Nederland) Finland, Frankrijk, Ierland en Franstalig Wallonië betrokken. Mij is daarom niet uit eigen onderzoek bekend wat in Vlaams België en Duitsland op het moment wordt gerekend voor de kort houdbare producten en hoe die prijzen tot stand komen. Het reikt mij te ver daar nu verder onderzoek naar te laten doen. Zoals u weet heb ik namelijk al naar aanleiding van de benchmark nader onderzoek laten uitvoeren door ConQuaestor. Dit rapport is aan uw Kamer gezonden.³ U kunt mijn standpunt op het ConQuaestor-onderzoek op korte termijn verwachten.

¹ De Rekenkamer, 23 februari 2012

² Kamerstukken II, 2009–2010, 29 447, nr. 9.

³ Kamerstukken 2010–2011, 29 447, nr. 13.

Vraag 3

Kunt u aangeven hoe Sanquin de prijs van bloed en plasma vaststelt? Kunt u daarbij aangeven wat de kostenstructuur is die Sanquin hanteert bij de verkoop van bloed en plasma aan ziekenhuizen en medicijnfabrikanten?

Antwoord 3

De kostprijs van een eenheid rode bloedcellen is opgebouwd uit vier verschillende onderdelen, te weten: donorwerving en behoud; inzameling en bewerking van het bloed⁴; veiligheid en transfusieadvies en ondersteunende diensten.⁵

Uit het ConQuaestor-rapport blijkt verder dat de verkoopprijzen van de bloedbank worden berekend door de totale kosten van de Bloedbank (de publieke divisie) te begroten en de jaarlijkse kostenmutaties evenredig om te slaan over alle producten van de Bloedbank. Er worden dus geen kostprijzen per product berekend. Overigens is het niet zo dat Sanquin in Nederland ingezameld plasma aan producenten van plasmageneesmiddelen mag verkopen. Dit «om niet» gedoneerd plasma wordt door Sanquin zelf bewerkt. Wel is het zo dat de Bloedbank (de publieke divisie) een geschatte marktprijs voor plasma doorrekent aan Sanquin Plasmaproducten (de private divisie). In het hierboven genoemde standpunt zal ik nader op deze onderwerpen ingaan.

Vraag 4

Is het waar dat Sanquin inmiddels een eigen vermogen heeft opgebouwd van 280 mln. euro? Deelt u de mening dat dit een onnodig hoge reserve is voor een stichting die vrijwel geen risico's draagt en draait op vrijwillig en belangeloos gegeven bloed?

Antwoord 4

Het eigen vermogen op de geconsolideerde balans per 31 december 2010 bedroeg circa € 260 miljoen. Dit betreft het eigen vermogen van alle (publieke en private) divisies samen.

Het eigen vermogen van de publieke divisie is circa € 65 miljoen. In mijn standpunt over het ConQuaestor-rapport zal ik verder ingaan op het eigen vermogen van Sanquin.

Vraag 5

Wist u dat de vier bestuursleden van Sanquin samen ruim 8 ton euro verdienen en de voorzitter van de raad van bestuur ruim 3 ton euro? Vindt u dit te verantwoorden voor een stichting die bestaat bij de gratie van mensen die vrijwillig en belangeloos bloed afstaan? Zo ja, waarom? Zo nee, wat gaat u doen om de beloningen bij Sanquin te versoberen?

Antwoord 5

Het is mij bekend dat in 2010 de beloning van de leden van de Raad van Bestuur van Sanquin € 861 000,- bedroeg; dat is inclusief de werkgeverslasten voor sociale zekerheid en pensioen (zie hiervoor ook het jaarverslag 2010). Het is overigens niet zo dat de voorzitter van de Raad van Bestuur meer dan € 300 000,- heeft verdiend in 2010. De inkomens van de bestuurders van Sanquin zijn in de afgelopen jaren diverse keren onderwerp van vragen uit uw Kamer geweest. Ik heb in mijn beantwoording aangegeven dat ik met de Raad van Toezicht Sanquin ben overeengekomen dat zij nieuwe bestuurders gaan honoreren conform de Beloningscode voor bestuurders in de zorg (BBZ).

Ook bij de schriftelijke en de mondelinge behandeling van het wetsvoorstel normering topinkomens in de publieke en de semipublieke sectoren (TK 32 600) is de beloningsstructuur bij Sanquin regelmatig aan de orde geweest. In het wetsvoorstel is, conform de toezegging aan de Kamer, neergelegd dat Sanquin onder hetzelfde normeringsregime komt als de rest van de zorg. Hierbij zou conform mijn afspraken met de Raad van Toezicht van Sanquin het tweede regime gaan gelden, dat van de sectorale beloningsnorm. Door amendering is echter de hele zorg, en daarmee ook Sanquin, onder het eerste normeringsregime gebracht. Het eerste normeringsregime houdt een norm

⁴ Hieronder valt onder meer Research en Development, maar ook opslag en transport.

⁵ Waaronder huisvesting, automatisering en communicatie.

van 130% van het huidige ministersalaris in. Het wetsvoorstel ligt inmiddels bij de Eerste Kamer. Die heeft aanvullende voorlichting gevraagd aan de Raad van State.

Tot inwerkingtreding van de WNT geldt dus de aan de Kamer gemelde afspraak om de BBZ te hanteren voor nieuwe bestuurders. Na inwerkingtreding geldt het wettelijke regime voor de oude en de nieuwe bestuurders.